

வரலாறு

ஆண் 6

9

விநாயகமாளர் :

காலைய மதுப்பகம்,

82, பாலைய வீதி,

நீராவியாடி :

மாதுப்பாளையி

வரலாறு

ஆண்டு:

9

ஆக்கம்:

கமலா குணராசா B. A. (Cey)

மீள்பார்வை:

க. குணராசா B. A. Hons, (Cey.), M. A., S. L. A. S.

விற்பனையாளர்:

கமலம் பதிப்பகம்

82, பிறவுன் வீதி,

நீராவிடி, யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா 14/-

Handwritten text at the top of the page, including the word "History" and other illegible characters.

Handwritten text in the middle of the page, possibly a date or a specific reference.

Handwritten text in the lower middle section of the page.

Handwritten text in the lower section of the page.

அத்தியாயம் ஒன்று.

இலங்கையின் நீர்வள நாகரிகம்

இலங்கையின் நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த அளவில் உன்னதமானதும் உயர்தொழில் நுட்பம் வாய்ந்ததுமான ஓர் உயரிய நீர்வள நாகரிகம் நிலவியது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்தியாவிலிருந்து காலத்திற்குக்காலம், இலங்கைக்கு மக்கள் இடம் பெயர்ந்து வந்துள்ளனர். அவர்கள் நதிக்கரையோரங்களில் குடியேறி, நீர்ப்பாசனப் பயிர்ச்செய்கையை ஆரம்பித்து வைத்தனர். அவ்வாறு வந்து குடியேறிய மக்கட்கூட்டத்தினரில் ஆரியர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

வடஇந்தியாவிலிருந்து கி. மு 500 ஆண்டளவில் இலங்கையில் குடியேறியவர்களே ஆரியராவர். இவர் இலங்கையின் வடபாகத்திலுள்ள ஆற்றுச்சமவெளிகளிலும் தென்பாகத்திலுள்ள ஆற்றுச்சமவெளிகளிலும் குடியேறினர், அருவியாறு (மல்வத்துஷ்யா), காலஷ்யா, கிரிந்திஷ்யா, வளவைகங்கை, சும்புக்கன்ஷ்யா, மாணிக்ககங்கை, மகாலலிகங்கை முதலான நதிக்கரைகளில் இவர்கள் தமது குடியேற்றங்களை அமைத்துக்கொண்டனர். விஜயன் என்பானின் முதல் வருகையே, சிங்களவரின் முதல் இலங்கைக் குடியேற்றத்தைக் குறிப்பதாகவுள்ளது.

இலங்கையில் குடியேறிய விஜயனும், அவனது 600 தோழர்களும் பாண்டி நாட்டிலிருந்து பெண்களை வரவழைத்து மணந்து கொண்டனர். விஜயன் தம்பபண்ணையிலிருந்து முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் அரசாண்டான். அவனுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமையினால், தனது தம்பியை வந்து அரசை ஏற்குமாறு வேண்டினான்.

அவனது தம்பியான சுமித்தன் தனது மகனான பாண்டு வாசுதேவனை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தான். அவன் இலங்கைக்குவந்து ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டான். பாண்டுவாசுதேவனதும், அவனுடன் கூடவந்த முப்பத்திரண்டு தோழர்களினதும் மனைவிமார், பின்னர் இலங்கைக்கு வந்தனர். பாண்டு வாசுதேவனின் மனைவி பத்தகச்சானு முப்பத்திரண்டு பணிப்பெண்களுடன் இலங்கைக்கு வந்தாள். இவர்களது வருகைகள் இலங்கையில் ஆரியர் குடியேற்றங்களைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன.

விஜயனின் வருகையின் பின் இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் ஆரிய மக்களது குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. விஜயனின் பந்திரிகள் நமது நாட்டில் பல குடியேற்றங்களை அமைத்து மக்களைக் குடியேற்றினர். அனுராதா என்பான் அமைத்த குடியேற்றம் அனுராதகம எனப்பட்டது. உபதிச என்பான் அமைத்த குடியேற்றம், உபதிசகம என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பத்தகச்சானுவின் சகோதரர்களும் சக்தமது பெயர்களால் குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். ராமகொண, உறுவெல, விஜிதகாம, ரோகண, தீகாயு என்பன அவ்வாறு உருவான குடியிருப்புகளாகும்,

ஆரியர் குடியேறியதன்பின் நமது நாட்டில் பெரும் மாறுதல்கள் உருவாகின. (பயிர்ச்செய்கை, நிர்வாகம், பண்பாடு, சமயம்) முதலான துறைகளில் இலங்கை வளர்ச்சியுற்றது.

பண்டைய நாளினிருந்தே நீர்ப்பாசன அமைப்பைக் கொண்ட விவசாயப் பொருளாதாரம் இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்தது. இலங்கையின் புராதன மன்னர்

இலங்கையின் தரைத்தோற்றம் வடிகாலமைப்பு, காலநிலை.

இலங்கையின் மத்தியபாகத்தில் மலைநாடும், அதனைச் சூழ்ந்து தாழ்நிலங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. மத்திய மலைநாடு 300 மீற்றர்களுக்கு (1000அடி) மேற்

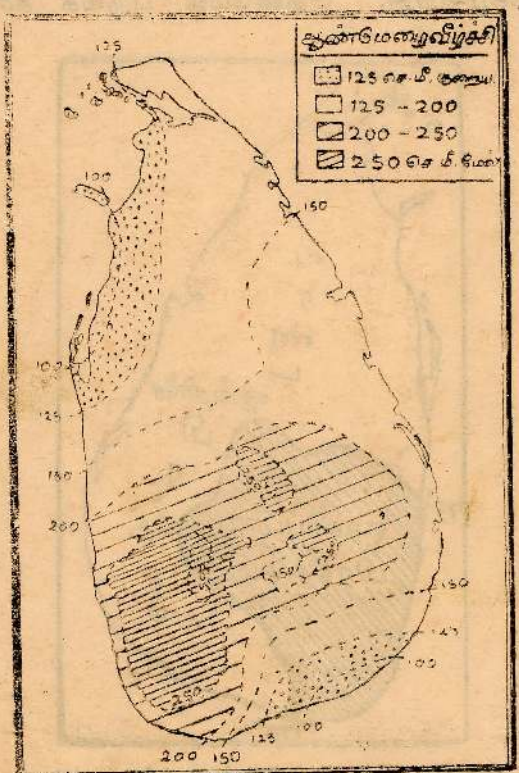

இலங்கையின் தரைத்தோற்றம்

பட்ட உயரத்தைக் கொண்டது. இவ்வாறான அமைப்பு இலங்கையின் நீர்வளத்தினை முக்கியமாக நதிகளின்

தோற்றத்தினை நிர்ணயிக்கின்றது. மத்திய மலைநாட்டிலிருந்து ஆரை வடிகாலமைப்பில் நதிகள் நாலாபக்கமும் பாய்வதற்குத் தரைத்தோற்றமே காரணம்.

இலங்கையில் 30 மீற்றர் சமவுயரக் கோட்டிற்கு உட்பட்ட பிரதேசம் கரையோரச் சமவெளியாகும். 1100 கிலோ மீற்றர்கள் நீளமான இக்கரையோரம் கடன்றேரிகளையும், குடாக்களையும், முனைகளையும் கொண்ட பல்லுருவக் கடற்கரையாகும். அதனால், மீன்பிடித்தல், உப்பளங்கள், துறைமுகங்கள் உருவாதல் என்பனவற்றிற்கு வாய்ப்பாகவுள்ளது. 30 - 300 மீற்ற

இலங்கையின் ஆண்டுமழை வீழ்ச்சி

றர்களுக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பு ஆறரித்த சமவெளியாகும். இலங்கையின் பண்டைய மக்கள் இச்சமவெளிகளில்தான் குடியேறினர். இவற்றினூடாகப் பாயும் நதிகளின் நீரைப் பயன்படுத்தவும், நதிகளுக்குக் குறுக்கே அணைகளைக்கட்டி நீரைத்தேக்கவும் தரைத்தோற்ற அமைப்பு உதவியது.

இலங்கை ஒரு பயிர்ச்செய்கை நாடாகையால் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் காலநிலையின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகின்றது. இலங்கை மத்தியகோட்டுப் பருவக் காற்றுக் காலநிலையைச் சேர்ந்தது. பருவ மழையே இங்கு நிகழ்கிறது. தென்மேல் பருவக் காற்றினால்

இலங்கையின் ஈரவலயம் வரண்ட வலயம்

(மே - செப்டம்பர்) இலங்கையின் தென்மேல் பிரதேசமும் மலைநாட்டின் மேற்குப் பாகமும் 200 செ.மீற்றர் மேல் மழையைப்பெற்று ஈரலிப்பான பிரதேசமாக விளங்குகின்றன. இங்கு நீர் ஒருபிரச்சனையன்று. ஆனால், வடகீழ்ப் பருவக்காற்றின் செல்வாக்கிற்குட்படுகின்ற வடக்கு, கிழக்குப்பகுதிகள் 200 செ. மீற்றருக்குக் குறைவாகவே மழையைப் பெறுகின்றன. அதனால் வரண்ட பிரதேசமாக விளங்குகின்றன.

எனவே, இலங்கையின் தரைத்தோற்றமும், வடிகாலமைப்பும் நீர்ப்பாசனங்கள் அமைவதற்கு வாய்ப்பானவையாகவுள்ளன.

நீர்ப்பாசன முறை தேவைப்படுவதற்கான காரணம்

1. இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசத்தில், பருவமழை 200 C.m. குறைவு. வடகீழ் பருவக்காற்றினாலும் (டிசம்பர் - பெப்ரவரி), சூறாவளிகளினாலும் (ஓக்டோபர் - நவம்பர்) இப்பகுதிகள் மழையைப் பெறுகின்றன. எனவே, இக்குறைவான மழை நீரைத் தேக்கிப்பாதுகாத்து, வறட்சிப் பருவத்தில் பயிர்ச் செய்கைக்குப் பயன்படுத்துவது அவசியமாகின்றது.

2. உணவுற்பத்தியை அதிகரிப்பது அவசியமாகவுள்ளது. குடித்தொகை அதிகரிப்பினால், உணவுத் தேவை கூடுகிறது. உணவுற்பத்தியை அதிகரிப்பதாயின் புதிய விளைநிலங்களைப் பெறல் அவசியமாகும். புதிய விளைநிலங்கள் இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசத்திலேயே உள்ளன. அவற்றினை உணவுற்பத்திக்குட்படுத்துவதாயின், நீர்ப்பாசன வசதி அவசியமாகிறது.

3. அதிகரித்துவரும் மக்களைப் பரவலாகக் குடியேற்றுவதற்குப்புதிய குடியேற்றங்கள் அவசியம். புதுக் குடியிருப்புகளை உருவாக்க, நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைப்பது அவசியமாகின்றது.

நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகள் மீது விசேட கவனம் செலுத்திய மன்னர்கள்

இலங்கையில் முதன்முதல் நீர்ப்பாசனக் குளம் ஒன்றினைக் கட்டியபெருமை பண்ணுகாபயன் (கி. மு. 377 - 307) என்ற மன்னனையே சாரும். பண்ணுகாபயன் அனுராதகமத்தை அனுராதபுரம் எனமாற்றி, 70 ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தான். அபயவாவி என்ற நீர்ப்பாசனக் குளத்தை முதன்முதல் அமைப்பித்தான்.

புராதன மன்னர்கள் பயிர்ச்செய்கை விருத்திக்காக நீர்ப்பாசனக்குளங்களை அமைப்பதில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு ஆரம்பக் குளமொன்றினை நிறுவிய மன்னர்களில் தேவநம்பிய தீசன் (கி. மு. 250 - 210) குறிப்பிடத்தக்கவன். திசவாவி என்ற நீர்ப்பாசனக்குளத்தினை அமைப்பித்தான். தேவநம்பியதீசன், வேறுபல குளங்களையும் கட்டுவித்தான் என்பதற்குச் செய்திகளுள்ளன. அவை சிறிய கிராமக்குளங்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். வரண்ட பிரதேசப் புராதன குடியிருப்புகள், கிராமக் குளங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைந்தன.

இலங்கையில் முதன்முதலாக ஓரளவு பெரிய குளத்தைக் கட்டியமன்னன் வசபன் ஆவான் (கி. பி. 65 - 109) அவன் 11 குளங்களையும், 12 வாய்க்கால்

கி. பி. 378லிருந்து 303 வரை இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த அரசன் மகாசேனன் ஆவான். நீர்வள நாகரிகத்தில் புதியதொரு யுகத்தை இவன் உருவாக்கினான் மிகப்பெரிய நீர்ப்பாசனக்குளங்களை இவன் அமைப்பித்தான். இவன் நிறுவிய குளங்களுடன் ஒப்பிடும் போது வசபனால் நிறுவப்பட்ட குளங்கள் சிறியனவாகும் மகாசேனன் பதினாறு குளங்களைக் கட்டுவித்தான். மின்னேரியா, குறுலுவீவா, கணதரா, மாமினியா, கவுடுலு, மாகல்ல, மகாகல்கடவல என்பன முக்கியமான குளங்களாகும், மின்னேரியாக் குளத்தின் பிரமாண்டத்தையும் பயனையும் கருதி, இன்னும் மகாசேனனை 'மின்னேரியாத் தெய்வம்' என மக்கள் போற்றுகின்றனர். இவன் அம்பன் கங்கையிலிருந்து, எலகராக் கால்வாயை வெட்டுவித்து மின்னேரியாக்குளத்திற்கு நீர்வழங்கினான் வசபன் அமைத்த ஆளிசார அணையிலிருந்து இக்கால்வாய் ஆரம்பமாகியது. பப்பதந்தக் கால்வாய் என்பதும் மகாசேனன் அமைத்த ஒரு பிரதான கால்வாயாகும்.

இலங்கையில் நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் பலவற்றை அமைத்து விவசாய வளத்திற்கு உதவியவர்களில் தாதுசேனன் முக்கியமானவன். இலங்கையை கி.பி 459 இலிருந்து 477 வரை அரசாண்ட இம் மன்னன் பதினெட்டுக் குளங்களைக் கட்டுவித்தான் இவன் கட்டுவித்த பெரிய நீர்ப்பாசனக் குளங்களில் முக்கியமானது காலவீவா ஆகும். காலவீவா நதிக்குக் குறுக்கே அணை கட்டி இந்தக் குளத்தை அவன் உருவாக்கினான். இந்த நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து, ஒரு கால்வாயை அனுராதபுரம் வரை வெட்டுவித்து திசவாவியுடன் இணைப்பித்தான். ஏறத்தாழ 76 கிலோ மீற்றர் நளமான இந்தக் கால்வாய் ஐய கங்கைக் கால்வாய் என இன்றும் வழங்கப்படுகின்றது. தாதுசேனன் 'மாராமடு' என்ற

பெரிய குளம் ஒன்றினை அமைத்ததாகவும் அறியப்படுகின்றது. அது கட்டுக்கரைகுளம் எனப்படும் இராட்சதக் குளமாக இருக்கலாமெனக் கருதப்படுகின்றது இந்த மன்னன் நீர்ப்பாசனத்திலும் நீர்வளத்திலும் மிகுந்த ஆர்வமும் உற்றும் மிக்கவன் தாதுசேனைச் சிறை வைத்த அவனதுமகன் காசியப்பன் சிகிரியாக் கோட்டையை அமைப்பதற்கு தாதுசேனை மறைத்து வைத்திருக்கும் செல்வங்களைத் தருமாறு கேட்டான் அதற்குத் தாதுசேனை அவனைக் காலவீவாவுக்கு அழைத்துச் சென்று அதுவே தனது செல்வம் எனக் காட்டியதாக வரலாறு கூறுகிறது.

* நீர்ப்பாசனக் குளங்களை நிர்மாணித்த அரசர்கள் வரிசையில் 2ம் முகலன் (கி.பி, 575-600) குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு மன்னனாவான் நாச்சடுவாகுளம், நு வ ர வீ வ ா, மகாகல்கடவலக்குளம் என்பனவற்றை அருவியாற்றில் அணைகளையிட்டு உருவாக்கினான். முகலன் அமைத்த இன்னொரு நீர்ப்பாசனக்குளம் பதவியா என இன்று அழைக்கப்படும் பதுவாணி ஆகும்.

இலங்கையில் நீர்வள நுகரிகத்துக்குத் தொண்டாற் மன்னர்களில் 1ம் அக்ரபோதி (கி.பி. 575-600) 2ம் அக்ரபோதி (கி.பி 608-618) ஆகியோர் முக்கியமாக நினைவு கூரத்தக்கவர்கள். மாமடுவக்குளம் குருந்தைவாணி என்பன 1ம் அக்கிர போதி அமைத்த நீர்ப்பாசனக் குளங்களாகும். குருந்தவாணி இன்றைய தண்ணிமுறிப்புக் குளம் (முல்லைத்தீவு) என அடையாளங்காண்பர். மினிப்பே அணைக்கட்டை 1ம் அக்ரபோதி அமைப்பித்தான். மின்னேரியாக் குளத்திலிருந்து வடபுறமாக ஒருகால்வாயையும் கட்டுவித்தான். 2ம் அக்ர

போதி மன்னன் கந்தளாய் குளத்தையும், கிரித்
தலைக் குளத்தையும் அமைப்பித்தான். மின்னேரியா
விலிருந்து ஓடிபுறமாகச் சென்ற கால்வாய் கந்தளாய்க்
குளத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

7 ஆம் நூற்றாண்டு வரை அனுராதபுர மன்னர்கள்
நீர்ப்பாசன வேலைகளில் கூடியகவனம் செலுத்தி வந்துள்
ளனர் நாட்டில் நிலவிய அமைதி பொருளாதார அபிவி
ருத்தியில் கவனம் செலுத்த உதவியது 2ம் அக்ரபோதி
மன்னனின் ஆட்சி முடிவுடன் நாட்டில் உள்நாட்டுப்
போர்கள் ஏற்பட்டன. நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் மன்னர்
களின் கண்காணிப்பின்றி சேதமுற்றன. 10ம் நூற்றாண்டின்
முனிறுதியில் நிகழ்ந்த சோழப் படையெடுப்புகளால்
நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் பலதும் அழிவுற்றன. 12ம்
நூற்றாண்டு வரை இந்நிலை நீடித்தது.

முதலாம் பராக்கிரமபாகு (கி. பி. 1153-1185)
காலத்தில் மீண்டும் இவ்வகையில் நீர்ப்பாசனங்கள்
புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டதுடன், புதிதாகவும்
அமைக்கப்பட்டன. நீர்ப்பாசன நிர்மாணவேலைகளில்
பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிக்காலம் வரலாற்றுச் சிறப்பு
வாய்ந்தது. “வானிலிருந்து பெய்கின்ற மழைநீரில் ஒரு
துளி கூட மனிதனுக்குப் பயன்படாது வீணே கடலு
டன் கலந்து விடலாகாது” என்பது அவனது கொள்
கையாகும். தெதுறு ஓயாவிற்குக் குறுக்கே மூன்று
அணைகளைக்கட்டி நீரைத்தேக்கி, கால்வாய்கள் மூலம்
பயிர்நிலங்களுக்கு நீரை பாய்ச்சினான். பாண்டு வானி
யைப் பெருப்பித்துக் கட்டினான். களத்துறை மாவட்
டத்தில் சேறும் சகதியுமாகவிருந்த பஸ்துண்கோறளை
யைத் திருத்திப் பயிர் செய்யும் நிலமாக்கினான்.
தோப்ப வானியையும், தும்புலு வானியையும் ஒன்றாக
இணைத்து மாபெரும் குளமான பராக்கிரம சமுத்தி
ரத்தைக் கட்டினான். அம்பன் கங்கைக்குக் குறுக்கே

அங்கமதில்ல என்ற இடத்தில் அணைகட்டி அங்கு தேநீர்
கிய நீரை பராக்கிரம சமுத்திரத்தினுள் பாயவிட்டான்
பராக்கிரம சமுத்திரத்திலிருந்து நீரைக் கொண்டு
செல்வதற்காக 11 கால்வாய்களைக் கட்டியுள்ளான்.
மின்னேரியாக்குளம், கவுடுலுக்குளம், கந்தளாய்க்குளம்
ஆகிய குளங்களை இணைத்த எலகராக் கால்வாய் மேலும்
இவனால் பெருப்பிக்கப்பட்டது. இவன் ஆயிரத்துக்கு
மேற்பட்ட குளங்களைக் கட்டியதாகச் சூளவம்சம் கூறு
கிறது.

குளம் அமைத்தல் முறை

இலங்கையின் உலர்வலயம் (வரண்ட பிரதேசம்)
வடகீழ்ப் பருவக்காற்றுக் காலத்தில் நான்கு மாதங்கள்
மழைபைப் பெறுகின்றது. இம்மழை நீரைச் சேமித்து
வைத்து, பயிர்ச் செய்கைக்குப் பயன்படுத்துவதற்
காகக் குளங்களைக் கட்டினார்கள். உலர் வலயத்தின்
தரைத் தோற்ற அமைப்பு குளங்களை அமைக்க உதவி
யது. மலைத் தொடர்களை ஊடறுத்துப் பாய்ந்து வரும்
நதிகளை மறித்து அணைகளை அமைத்தனர். குறிப்பாக
மூன்று பக்கங்களும் மேடுகள் உள்ள பகுதிகளைத் தெரிவு
செய்து, பள்ளப் பக்கத்தில் அணையை மண்ணால் அமைந்
தனர். மேட்டுப் பக்கத்தில் குளம் அமைந்தது, பள்ளப்
பக்கத்தில் நெல் வயல்கள் அமைந்தன.

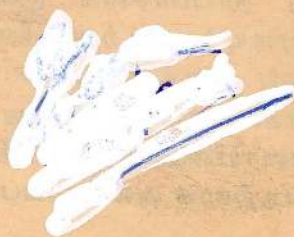
நமது பண்டைய மக்களது தொழில் நுட்பத்திறனை
அவர்கள் அமைத்த நீர்ப்பாசனக் குளங்களிலிருந்து
புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆற்று நீரை மறித்துக்
கட்டும் மண் அணையை குளக் கட்டு என்பர், இக்குளக்
கட்டுகள் பல மீற்றர்கள் நீளத்திலிருந்து சில கிலோ
மீற்றர்கள் நீளம் வரையினதாக அமைந்தன. குளத்து
நீரை வெளியேற்றுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட வாயிலை

மதகு என்பர். மதகிலிருந்து கால்வாய்கள் மூலம் வயல்களுக்கு நீர் விநியோகிக்கப்படும். மதகுக்கருகில் 'பிசோகொட்டுவ' எனப்படும் கட்டமைப்பு ஒன்றுண்டு அது மதகுக்கு வரும் நீரின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தும். குளத்தில் நீர் மிகும் சமயங்களில், எஞ்சிய மேலதிக நீர் வெளியேற உதவும் வாயிலைக் கலிங்கு என்பர்.

நீர்வள நாகரிகத்தின் பொற்காலமென அனுராதபுரக் காலத்தைக் குறிப்பிடலாம். 7ம் நூற்றாண்டின் முதல் இரு தசாப்தங்களுடன் இது முடிவடைந்து மீண்டும் 12ம் நூற்றாண்டில் மகாபராக்கிரமபாகுவுடன் தொடங்கியது. கி.பி 1215 ஆம் ஆண்டு கலிங்கத்து மாகளின் படையெடுப்புடன் முடிவடைந்தது.

கி.பி 1215 ஆம் ஆண்டு கலிங்கத்து மாகளன் என்பான் இலங்கைமீது படையெடுத்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான் இவன் மக்களையும் பிக்குமாரையும் துன்புறுத்தி அடக்கியாண்டபையால் மக்கள் வெறுப்புற்று இலங்கையின் தென்மேற்குத் தோக்கிப் பெயர்ந்தனர். இவனது ஆட்சியுடன் இராசட்டை இராச்சியம் விழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது.

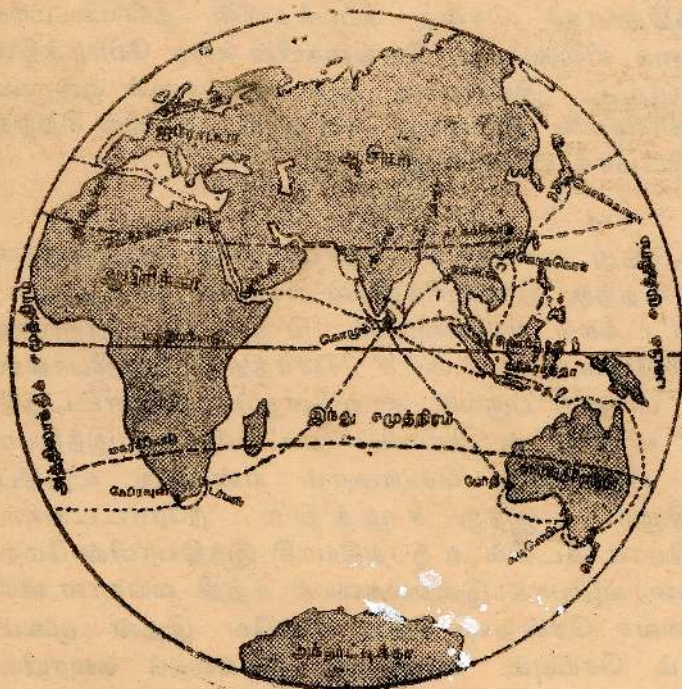
தென்னிந்திய படையெடுப்புகளாலும் உள்நாட்டுப் போர்களாலும் இலங்கையின் குளங்களும் கால்வாய்களும் சிதைந்தன அதனால் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் இராசட்டையை விட்டு வெளியேறினர் நீர்வள நாகரியம் விழ்ச்சியுற்றது.

அத்தியாயம் 2

இலங்கையும் வெளிநாட்டுத் தொடர்பும்

இலங்கை ஒரு சிறு தீவு. ஏனைய தீவுகளின் பரப் பளவுடன் ஒப்பிடும் போது இதன் பரப்பு மிகக் குறை வானதாகும். ஆயினும் இது வரலாற்று முக்கியத்து வம் மிக்க தீவாகும். இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் அமைந்திருப்பதால் 'இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலம்' என அழைக்கப்படுகிறது. இந்து சமுத்திரம் வடக்கே ஆசியாக் கண்டத்தினாலும் கிழக்கே அவுஸ்திரேலியாக் கண்டத்தினாலும் மேற்கே ஆபிரிக்காக் கண்டத்தினாலும்

தெற்கே அந்தாட்டிக் கண்டத்தினாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. புராதன காலந் தொட்டு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டோர்களும் நாடுகாண் பயணங்களில் ஈடுபட்டவர்களும் பயன்படுத்திய வழிகள் இப்பகுதிக்குள்ளே அமைந்துள்ளது. உலகின் கிழக்குப் பாதியில் பர்மா மலேசியா, இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகள் அமைந்துள்ளன, சீன போன்ற கீழ்த்தீசை நாடுகளிலிருந்து பொருட்களைக் கொண்டு வந்த சப்பல்கள் இந்து சமுத்திரத்தினுள் நுழைவதற்கு மலாக்கா நீரிணையுடாகச் சென்றன. மத்தியதரை நாடுகள், அரபு நாடுகள் என்பனவற்றிலிருந்து வந்த வியாபாரிகள் இரு வழிகள் மூலம் சமுத்திரத்துள் சென்றனர். அவை செங்கடல், பாரசீகக் குடா என்பனவாகும். இந்து சமுத்திரத்தின் ஒருபாதியிலிருந்து மறுபாதிக்கு வியாபாரத்திற்காகச் சென்ற கப்பல்களின் தரிப்பிடமாக இலங்கை விளங்கியது. இலங்கையின் கரை யோரத்தில் காணப்பட்ட இலங்கைத் துறைமுகங்களுள் ஒன்றான திருகோணமலை இவ்வாறு சென்ற கப்பல்களின் சிறந்த தரிப்பிடமாக விளங்கியது.

அடுத்து வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு துணைபுரிந்தவை பருவக் காற்றுக்கள், நீரோட்டங்கள் என்னவாகும். கி மு. 1ம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த ஹிப்போலஸ் என்ற மாலுமி பருவக் காற்றினதும், நீரோட்டத்தினதும் உதவியுடன் அராபிய நாட்டிலிருந்து இந்தியாவிற்கு பிரயாணஞ் செய்யலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார். இந்து சமுத்திர நீரோட்டங்கள் அராபியாக் கடலில் உற்பத்தியாகி இந்தியாவின் மேற்குக் கரைவழியாக இலங்கையைச் சுற்றி வங்காள விரிகுடாவைச் சென்றடைகிறது. எனவே இதன் மூலம் பயணம் செய்யும் கப்பல்கள் இலங்கைக் கரையில்

தரித்துச் செல்வது அவசியமாயிற்று இதனால் வெளி நாட்டுத் தொடர்புகள் புராதன காலந் தொட்டு நிலவின.

எனவே இலங்கை கிரேக்க உரோம வியாபாரப் பாதையிலும் அராபியாவிற்கும் சீனாவிற்கும் இடையிலும் இந்தியாவின் மேலைக் கரைக்கும் கிழைக் கரைக்கும் இடையிலான கப்பற் பாதையிலும் அமைந்திருந்தமை மட்டுமன்றி ஐரோப்பாவிற்கும் கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கும் இடையிலான கப்பற் பாதையிலும், அவுஸ்திரேலியாவிற்கும் தூரகிழக்கு நாடுகளுக்கும் இடையிலும் அமைந்திருந்தமையால் 16ம் நூற்றாண்டில் அந்நிய ராதிக்கத்திற்குட்பட்டு ஆளப்பட்டது.

புவியியல் நிலையம் காரணமாக மட்டுமன்றி பௌதிக பண்பாட்டு நிலைமைகளில் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டன. இதனால் இலங்கையின் வரலாற்றுப் போக்கை இவை மாற்றியமைத்துள்ளன. இந்தியாவின் தக்கண மேட்டு நிலத்துடன் இலங்கை தொடுக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் புவிச்சரிதவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர், இவற்றிற்கான ஆதாரங்களாக இராமாயணத்தில் இராமன் சீதையைத்தேடி வந்த வரலாறும் (சேதுபாலம்) திருக்கேதிச்சரப் பதிகம், திருக்கோணேஸ்வரப் பதிகம் என்பன நாயன்மார்களால் பாடப்பட்டமை இலங்கைக்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையிலிருந்த மிக நெருங்கிய உறவை வலியுறுத்துகின்றன. ஆசியாவில் அமைந்துள்ள கிழக்கு - மேற்கு வியாபாரப் பாதையினூடாக இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்குமிடையில் ஆதி காலந்தொட்டு வியாபாரம் நடைபெற்று வந்தது. இலங்கையிலிருந்து இரத்தினமுத்தும், யானைத்தந்தம். என்பனவற்றைக் கொள்வனவு செய்தனர். இதற்குப்

பதிலாக விலையுயர்ந்த ஆடைகள், பட்டு, கண்ணாடி பொருட்களைக் கொடுத்துள்ளனர். இதே போன்று கிரேக்க, உரோம, பாரசீகரும் இங்கு வர்த்தகம் செய்துள்ளனர். கிரேக்க, உரோம நாணயங்கள் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாதோட்டம் (மகாதித்த, மாந்தை) புராதன காலத்தில் சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கியது. ஊர்காவற்றுறை, ஐம்புகோள பட்டினம் ஆகிய துறைமுகங்கள் இலங்கையின் வடபகுதியில் செல்வாக்குப் பெற்ற புராதன துறைமுகங்களாகும்.

இலங்கையில் குடியேறிய ஆரியர் இந்தியாவின் மேற்குக் கிழக்குக் கரையோரப் பிரதேசங்களிலிருந்து கி. மு. 8ம் நூற்றாண்டளவில் இங்கு வந்து குடியேறினர். இன்று இமமக்களே சிங்களவர் என்ற இனத்தவராவர் தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கையின் வடபகுதி தமிழருக்கும் அடிக்கடி தொடர்புகள் காணப்பட்டன. திருமணத் தொடர்புகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. சிங்கள மன்னர்கள் அடிக்கடி தென்னிந்திய பாண்டிய அரசர்களிடமிருந்து படையுதவி பெற்றுள்ளனர்.

வட இந்திய மன்னன் அசோகனால் தேவநம்பிபதீசன் காலத்தில் (கி. மு 241 இல்) மகிந்த தேரரால் பெளத்த சமயம் இலங்கையில் பரப்பப்பட்டது. இன்றும் இந்தியாவில் தோன்றிய பெளத்தம் சிறப்பான நிலையில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கும் நாடு இலங்கையாகும். வடமொழி இலக்கியங்கள், கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம் நடனம், சங்கீதம் போன்ற கலைகள் இலங்கையில் வளர்ச்சியடையக் காரணம் தென்னிந்தியச் செல்வாக்கினாலாகும். அராபிய வர்த்தகர்கள் இங்கு வியாபரத்திற்காக வந்து குடியேறி இன்று முஸ்லீம்கள் என்ற இனத்தவராக நிரந்தர குடிகளாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

பெளத்த சமயம் இலங்கையில் பின்பற்றப்பட்ட மையால் இந்தியாவுடன் மட்டுமன்றி பர்மா, சீயம், கம்போடியா, சீனா ஆகிய நாடுகளில் பரவியதால் இந்நாடுகளுடன் சமயத் தொடர்புகள் இன்றும் நிலவுகிறது. பொலன்னறுவை ஆண்ட விஜயபாகு மன்னன் பெளத்த சங்கத்தை புணர்நிர்மாணம் செய்யவும் உபசம்பதா வீழாவை நடாத்தவும் பர்மாவிலிருந்து பிக்குமாறை வரவழைத்துள்ளான். இதே போன்று மகா பராக்கிரமபாகு காலத்திலும் நடைபெற்றுள்ளது.

இந்தியாவுடனான தொடர்பு

அடுத்து இந்தியாவுடனான அரசியல் தொடர்புகளை ஆராய்ந்தால் எல்லாளன் என்ற சோழ அரசன் இலங்கை மீது படையெடுத்து அசேலனைக் கொண்டு சிரசைக் கைப்பற்றி அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்துள்ளான். இவனை உருகுணையின் இளவரசன் துட்டகாமினி கொண்டு மீண்டும் சிங்கள அரச மரபைத் தோற்றுவித்தான். மீண்டும் வட்டகாமினியின் (வலகம்பாகு) ஆட்சிக் காலத்தில் கி. மு. 1ம் நூற்றாண்டில் பாண்டியர் படையெடுத்து 14 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தனர். மீண்டும் வட்டகாமினி ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். கி. பி. 5ம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்தை ஆண்ட தாதுசேனை அவன் மகன் கரசியப்பன் கொன்றமையால் உண்மையான அரசுகுல உரிமையாளனான இரண்டாம் மகன் மொகலன் தென்னிந்தியாவிற்கு ஓடி ஒளித்துப் பின் தென்னிந்தியப் படையினுதவியுடன் இலங்கை வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான்.

7ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆண்ட மாணவர்மனை 2ஆம் தாதோபதிசன் தோற்கடித்தபோது இவன் இந்தியாவுக்குச் சென்று பல்லவ அரசன் நரசிம்மவர்மனின் உதவியைக் கோரினான். அங்கு தங்கியிருந்தபோது பல்லவ அரசன் நரசிம்மவர்மனுக்கும் 2ஆம் புலிகேசிக் குமிடையில் நடைபெற்ற போரில் பல்லவனுக்குதவியாக போரிட்டான். பின்னர் பல்லவனின் உதவியுடன் அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றினான்.

அடுத்து 10ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆண்ட 4ம் மகிந்தன் கலிங்க இளவரசியை மணந்து புதிய அரச குலத்தை தோற்றுவித்தான் இவன் காலத்தில் கி. பி. 959 இல் சோழ அரசன் 2ம் பராந்தகன் படையெடுத்தான். அடுத்து 5ஆம் மகிந்தன் காலத்தில் முதலாம் இராச இராசன் (கி. பி. 985-1012) இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றினான் இலங்கை சோழப் பேரரசின் ஒரு மாநிலமாக ஆளப்பட்டது, பொலன்னறுவை சனநாத புரமென்ற பெயரில் தலைநகராக்கப்பட்டது. 5ஆம் மகிந்தன் இந்தியாவில் சிறையில் இறந்தான்.

கி. பி. 1215ஆம் ஆண்டளவில் கலிங்க நாட்டு இளவரசன் மாகனூல் இலங்கை கைப்பற்றப்பட்டு 21 ஆண்டுகள் ஆளப்பட்டது. இவனது ஆட்சியின் கொடுமையால் மக்களும் குருமாரும் பொலன்னறுவையை விட்டு வெளியேறி சோழ, பாண்டிய நாடுகளுக்கும், தம்பதெனிய நகருக்கும் சென்று குடியேறினர். இவனது ஆட்சியால் தலைநகர் தென்மேற்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்து சென்றமையை நாம் அறிவோம்.

ஏனைய நாடுகளுடனான தொடர்பு

கம்போடியாவிற்கும் இலங்கைக்குமிடையில் தொடர்புகள் இருந்தமைக்கான சான்று பொலன்னறுவைக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் உள்ளன, எனவே இக்காலத்திற்கு முன்பே தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம் கம்போடியாவிற்கு இலங்கையிலிருந்து அனுப்பிய இளவரசியை பர்மிய நாட்டவர் சிறைப்பிடித்தமையால் பராக்கிரமபாகு பர்மா மீது படையெடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கம்போடியாவில் 14ஆம் நூற்றாண்டு வரை மகாயான பௌத்தம் நிலவியது. பின்னர் இலங்கையுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பால் தேரவாத பௌத்தம் பரவியது.

15ஆம் பராக்கிரமபாகு காலத்தில் பர்மா, சீயம் கம்போடியா ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பிக்குகள் இலங்கைக்கு வந்து பௌத்த கோட்பாடுகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்து, களனியில் குருஅபீடேகம் பெற்றுத் தாய்நாடு திரும்பியுள்ளார்கள். யாப்பகுவவிலுள்ள அரண்மனையின் வாயிற் படிக்கட்டின் அமைப்பு கம்போடியாவிலுள்ள அக்காலக் கட்டிட அமைப்பை ஒத்தது. பரணவிதான என்ற வரலாற்றாசிரியர் இலங்கைக்கும் சுமத்திரா, யாவா (ஸ்ரீ விஜய நகரப் பேரரசு) விற்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் நிலவியதாக நிறுவ முயன்றுள்ளார்.

கம்போடிய அரசனால் தோற்கடிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ விஜய மன்னன் 4ம் சேனன் காலத்தில் உதவி கோரியதாகவும், யுவராஜன் 4ஆம் மகிந்தன் படையுடன் சென்று அவ்வரசை மீட்டுக் கொடுத்து, சுந்தரி என்ற இளவரசியை மணம் செய்து வந்ததாகவும் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சீனாவிலிருந்து பொருட்

களை இலங்கை ஸ்ரீ விஜய அரசு மூலமும் கம் போடியா மூலமும் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே இந்நாடுகளுடன் திரும்ப உறவு, வியாபாரத் தொடர்பு என்பன நிலவியுள்ளது.

அடுத்து இலங்கையில் பௌத்தம் பரவிய காலம் தொடக்கம் பர்மாவுடன் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன இலங்கையிலிருந்த புத்த கோசர் மூலம் தேரவாத பௌத்தம் பர்மாவிற்குப் பரவியதாகக் கூறப்படுகிறது கோட்டை இராச்சியக் காலம் வரை இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையில் தொடர்புகள் நிலவியது.

இலங்கைக்கும் உரோம நாட்டுக்கும் கிரேக்க நாட்டுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன கிரேக்க அறிஞரான ஸ்ராபோ என்பவர் (கி.பி. 20) வரைந்த உலகப்படத்தில் இலங்கையையும் குறித்துள்ளார். தொலமி என்ற கிரேக்க அறிஞர் (கி. பி. 150) தான் வரைந்த உலகப்படத்தில் இலங்கையைத் தப்பிரபேன் என்று குறித்துள்ளார். இவற்றிலிருந்து இலங்கை பற்றிய செய்தி மேலதேசத் தவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றது என அறிந்து கொள்ளலாம். யவனர் என்று அழைக்கப்பட்ட கிரேக்கர், கீழைத்தேய நாடுகளுடன் வர்த்தகத் தொடர்பு கொண்டிருந்துள்ளனர்.

உரோம நாட்டுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன என்பதற்கு இலங்கையின் கரையோர வரலாற்று முக்கியத்துவப்பகுதிகளில் கண்டு எடுக்கப்பட்ட உரோம நாணயங்கள் சான்று கூறுகின்றன. அனுராதபுரம், சிகிரியா முதலிய இடங்களிலும் உரோம நாணயங்கள் கண்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நாணயங்களில் உரோமச் சக்கரவர்த்திகளின்

தலைகள் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. உரோமர் இலங்கையிலிருந்து வாசனைத்திரவியங்களையும், முத்து, வைரம் என்பவற்றையும் வாங்கியுள்ளனர். உரோமபுரியைக் குளோடியஸ் என்ற பேரரசன் ஆண்டபோது இலங்கையிலிருந்து ஒரு தாதுக்குழுவொன்றைச் சிங்களமன்னன் ஒருவன் அனுப்பியதாகச் செய்தியுள்ளது.

இலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் இடையில் பண்டைய நாளிலிருந்து சமய, வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன. கி. பி. 412 ஆம் ஆண்டு சீனாவிலிருந்து பாகியான் என்ற பௌத்தபிக்கு, இலங்கைக்கு வந்தார். சீனாவிலிருந்து கால்நடையாகப் புறப்பட்டு இந்தியாவுக்கு வந்தார். அங்கிருந்து இலங்கைக்கு வந்தார். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமுள்ள பௌத்த நூல்களைப் பிரதிசெய்வதற்காக அவர் வந்தார் என அறியப்படுகிறது. இலங்கையிலிருந்து பல பௌத்தநூல்களையும் விக்किரகங்களையும் அவர் திரும்பும்போது எடுத்துச் சென்றதாகவும் அறியப்படுகின்றது. அவருடைய நூலிலிருந்து இலங்கைபற்றிய புராதன தகவல்கள் சிலவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடிகின்றது. உதாரணமாக அபயகிரி விகாரையில் 5000 பிக்குகள் வரையில் இருந்தனர் எனவும், அபயகிரிவிகாரையில் பச்சைக்கல்லினாலான 20 அடி புத்தவிக்किரகம் இருந்ததென்றும் அறியப்படுகின்றது. சீனாவில் ஆரம்பத்தில் பௌத்தபிக்குகள் மட்டுமே இருந்தனர். பின்னர் சீனப்பெண்கள் பிக்குகளாக மாறவிரும்பியதால், இலங்கையிலிருந்து சிங்களப் பிக்குகள் சீனா சென்றனர். அங்கு சீனப்பெண்கள் பலருக்கு தீட்சை வழங்கி, பிக்குகளாக்கினர். சங்கமும் அமைக்கப்பட்டது எனச் சீனநூல்களிலிருந்து அறியப்படுகின்றது.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் மொரோக்கோ நாட்டைச் சேர்ந்த இபன் பட்டோ என்ற இஸ்லாமிய யாத்திரிகர் இலங்கைக்கு சிவனொளி பாதமலையைத் தரிசிக்க வந்தார். அவர் யாழ்ப்பாண அரசனான ஆரியச்சக்கரவர்த்தியைச் சந்தித்தார் எனவும், ஆரியச்சக்கரவர்த்தி அவருக்குப் பல்லக்கும் அவற்றைத் தூக்கிச் சும்ப்பதற்கு ஆட்களையும் வழங்கினான் எனவும் அறியப்படுகின்றது. இலங்கை பற்றிய பல தகவல்களை அவர் அறியத்தந்துள்ளார். சிவனொளிபாதமலைக்கு ஏறுவதற்கு இரு பாதைகள் இருந்தன என்றும் படிகளில் ஏறும்போது பற்றுவதற்கு இரும்புச்சங்கிலிகள் பிணைக்கப்பட்டிருந்தன வென்றும் கூறியுள்ளார். அத்துடன் தென்னிலங்கையில் தேவீருவரையில் தங்கவிக்கிரகங்களைக் கொண்ட பெரிய இந்துக்கோயில் ஒன்று இருந்ததாகவும் எழுதியுள்ளார்.

அராபிய வர்த்தகர்களுடான தொடர்பு நீண்ட காலமாக கி. பி. 6ம் நூற்றாண்டிலிருந்து வந்துள்ளது. ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மகாதீர்த்தம் (மாதோட்டம்) நமது நாட்டின் முக்கிய துறைமுகமாக இருந்தது இங்கு பாரசீகர் வந்து தங்கி வர்த்தகம் புரிந்துள்ளனர். 12ம் நூற்றாண்டளவில் அராபிய, பாரசீக வர்த்தகர்கள், இலங்கையில் மன்னூரிலிருந்து காலிவரை வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அராபியர்கள் நிரந்தரமாகப் பண்டகசாலைகளை அமைத்து வர்த்தகம் மேற்கொண்டனர். முதலாம் புவனேகபாகு, எகிப்திய கல்தானுக்கு ஒரு தூதுவனை அனுப்பி வர்த்தக உடன் பாடு செய்து கொண்டான் என அறியப்படுகின்றது. போத்துக்கேயர் நமது நாட்டிற்கு வரும் வரை அராபிய வர்த்தகம் முதன்மை பெற்றிருந்தது. முஸ்லீம் மக்கள் இலங்கையில் குடியேறியமைக்கு, இந்த வர்த்தகத் தொடர்புகள் வழிவகுத்தன.

இராசதானி தென்மேற்கே

இடம் பெயர்தல்

மாகனின் படையெடுப்பு

பாண்டிய இளவரசன் பராக்கிரம பாண்டியன் இலங்கையைக் கைப்பற்றி மூன்று ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். இவனது ஆட்சியின் போது பொலன்னறுவையின் வீழ்ச்சிக்கு வழிகோலிய முக்கிய படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. கலிங்கத்தைச் சேர்ந்த கலிங்க மாகன் என்பவன் இலங்கைமீது படையெடுத்தான் இப் படையெடுப்பு பற்றிய செய்திகள் பூஜாவலி, சூளவம்சம் நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன இந்நூல்கள் மாகன் கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்ததாகவும் விகாரைகளை அழித்து கொள்ளையடித்தான் எனவும் கூறுகின்றன இவனது கொடுமையால் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து எதிர்ப்பியக்கம் ஒன்றை 2 ஆம் பராக்கிரமபாகு தலைமையில் உருவாக்கினர். இவனது ஆட்சியுடன் பொலன்னறுவைத் தலைநகர் கைவிடப்பட்டது.

பொலன்னறுவை இராச்சிய வீழ்ச்சிக்கு மாகனின் படையெடுப்பு மட்டும் காரணமன்று. மகா பராக்கிரம பாகுவின் பின் ஆண்ட வலிமையற்ற அரசர்களின் ஆட்சியும் மற்றொரு காரணமாகும்.

இவ்வரசர்கள் மகாபராக்கிரமபாகுவால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நீர்பாசனத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்தும் பராமரிக்கவில்லை. இவர்களது முழுக்கவனமும் போர் செய்வதிலே கழிந்தது. நிருவாகமும் சீர்குலைந்தது. எனவே பழுதடைந்த நீர்பாசனங்கள் கவனிக்கப்படாது பாழடைந்தன. இதனால் விவசாயம் செய்ய போதிய நிர்வகதியின்மையால் மக்கள் வசதியான தென்மேற்குப் பிரதேசத்திற்கு இடம் பெயரத் தொ

டங்கினர், தென்புலம் பெயர்ந்தமைக்கு மலேரியா நோய் பரவியமையும் ஒரு காரணமென வரலாற்று அறிஞர் சிலர் கருதுகின்றனர்.

படைவீரர்களால் சூவீனர் என்ற உயர் சிங்களக் குடியினர் மிகவும் கொடுமைப் படுத்தப் பட்டனர். இவர்கள் பாதுகாப்புக் கருதி மலைப்பகுதிகளில் குடியேறினர். எனவே தெற்மேற்காக இராசதானி இடம் பெயரக் காரணம் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு போர்கள், நீர்ப் பாசனங்கள் அழிவுற்றமை, பஞ்சம் என்பனவாகும். இவை காரணமாக தம்பதெனியாவில் அரசு தோற்றம் பெற்றது. நீர்வள நாகரிகத்தின் பிறப்பிடமாக இராசரட்டை பாழடைய மக்கள் மாயரட்டையில் குடியமர்ந்தனர்.

தம்பதெனியா

பாசனது ஆட்சியால் பொலன்னறுவை இராச்சியத்தினின்றும் வெளிமேறிய தலைவர்கள் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளினும் தமது அதிகாரத்தை நிலை நாட்டினர். இவ்வாறு நிலை நிறுத்திய அரசுகளில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குவது தம்பதெனிய அரசாகும். உருகுனையில் ஆட்சியமைத்தோர் மாகனை விரட்டும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. ஆனால் தம்பதெனிய இராச்சியத்தை தோற்றுவித்த மூன்றாம் விஜயபாகு ஓரளவு வெற்றி கண்டுள்ளனர். இவ்வே புதிய தொரு அரசு மரமை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவன் இவனது இராச்சிய எல்லைகளாக வடக்கில் தெதுறு ஓயாவும் தெற்கில் பெந்தோட்டை ஆறும் கிழக்கில் மலைப் பிரதேசமும் மேற்கில் இந்துசமுத்திரமும் அமைந்திருந்தன.

இவன் முதலில் வன்னிராஜாவாக இருந்து ஈற்றில் அரசனானவன். தம்பதெனியா இயற்கை அரண் பொருந்தியதாக உயர்ந்த மலைப் பகுதியில் காணப் பட்டது இம் மன்னன் கி பி 1333 ஆம் ஆண்டு மாயரட்டை

யிலிருந்த தமிழரைத் துரத்தி விட்டே தம்பதெனியா வைத் தலைநகராக்கினான். இவன் 4 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். இந்நகர் நெற்பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்வதற்கு ஓரளவு சிறந்த பிரதேசம் இரத்தினக் கற்கள் போன்ற வியாபாரப் பொருட்கள் இங்கு கிடைத்தன.

மாகனது படையெடுப்பின் போது மொத்தமலையில் புதைக்கப்பட்ட புனிதப் பல், ஜயகலச் சின்னங்கள் என்பன எடுத்து பாதுகாப்பான இடமான பெலிகல (கேகாலை மாவட்டம்) வில் விகாரையாகக் கட்டினான் தென்னிந்தியாவிற்கு ஓடிய பிக்குமார்களையும் வரவழைத்தான். பௌத்த சங்கத்தையும் புனிதப்படுத்தினான்.

1236இல் இவன் இறக்க இவனது மகன் 2 ஆம் பராக்கிரம பாகு அரசனானான் இவன் மாகனைத் தோற்கடித்து இலங்கை முழுவதையும் தனது ஆணையின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இலட்சியம் கொண்டு படையிரட்டுவதில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினான் இராஜரட்டையிலிருந்து ஆட்சி செய்த வன்னிக் தலைவர்களும் இவனது ஆணையை ஏற்றனர். மாகனது ஆட்சியை இவன் முடிவிற்குக் கொண்டு வந்தான் ஆனால் அதுபற்றி தெளிவானவிளக்கம் கிடைக்கப்பெறவில்லை. மாகனது படைவீரர் தாமாகவே விலகியதாலும் கூறப்படுகிறது. மாகனது ஆட்சி 1255 இல் முடிவுற்றது பாண்டியப் படையெடுப்புகள் 2-ம் பராக்கிரமபாகு காலத்தில் நடைபெற்றதாகத் தென்னிந்திய கல்வெட்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே 2-ம் பராக்கிரமபாகு பாண்டியரின் உதவியுடன் மாகனைத் துரத்தியிருக்கலாம்.

இவனது ஆட்சியின் 11 ஆம் ஆண்டில் (1247) சந்திரபானு என்ற ஜாவகன் படையெடுத்துள்ளான்

இவனையும் பாண்டியர் தோற்கடித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பாண்டிய மன்னனுக்கு பராக்கிரமபாகு திறை செலுத்து நட்புரிமை பராட்டினான் எனப்படுகிறது. இவன் பின் இவன் மகன் நான்காம் விஜயபாகு அரசனானான் (1270) 2 ஆம் பராக்கிரமபாகு இலக்கியத்துறையில் பெரும் பணியற்றிய மன்னன். இவன் ஒரு சிறந்த கல்விமானாக விளங்கினான், இவன் விசுத்தி மார்க்க மகா சன்யை, வன வினிச சன்யை, கல்சிராமின என்ற காவியங்களை இவனே எழுதினான். இவனது காலத்தில் வைத்திய சோதிட நூல்களும் சித்தசங்கிராவ என்ற இலக்கண நூலும் மயூரபாத தேரரின் பூஜாவலி, தர்மசேனரின் சத்தர் மரத்தணவலிய, வெதெவறதேரரின் ரஸ்வாகிஸீ, ஹத்தவனகல்ல, விசாரவங்ஸ் போன்ற நூல்களும் எழுதப்பட்டன.

விஜயபாகுவை 127 -இல் படைத்தலைவன் மித்திரன் என்பவன் கொன்று அரசைக் கைப்பற்றினான் தம்பி புவனேகபாகு ஓடி ஒழித்தான். மித்திரனை அரசனாக விடாது இராஜ புத்தான (ஆர்ய) படைவீரர் அவனைக் கொன்று புவனேக பாகுவை அரசனாக்கினர். ஆனால் சிங்கள வன்னித் தலைவர்களும் தென்னிந்திய படைவெடுப்புக்களும் இவனுக் கெதிராக நடைபெற்றமையால் இவன் தனது தலைநகரை கைவிட்டு யாப்பகுவ செல்லநேர்ந்தது.

யாப்பகுவ

முதலாம் புவனேகபாகு இதனைத் தலை நகராக்கினான். தம்பதெனியாவில் இவனுக்கேற்பட்ட எதிர்ப்பின் விளைவாக இந் நகர் தலைநகராக்கப்பட்டது. இவனும் தந்தையைப் போல் பல சமயப் பணிகள் ஆற்றினான். பௌத்த சங்கத்தினரையும் ஆதரித்தான். 1283இல் எகிப்திய கல்தானுக்கு தூதுக்குழு ஒன்று அனுப்பினான். இவன் பின் விஜயபாகுவின் மைந்தன் மூன்றாம் பராக்கிரம பாகு அரசனானான், இவன் பாண்டிய மன்னரின் மேலாதிக்கத்தையும் ஏற்றுக்

கொண்டான். பாண்டியரிடமிருந்து தந்ததாதுவையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு 1287-ஆம் ஆண்டளவில் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். பாண்டியராதிக்கம் இங்கு இக்காலப் பகுதியில் வலுப்பெற்ற மையால் இவன் பொலன்னறுவையிலிருந்து ஆட்சி செய்தான். இவனை 2-ஆம் புவனேகபாகு தோற்கடித்து குருநாகலையைத் தலைநகராக்கினான்.

குருநாகலை

3-ஆம் பராக்கிரமபாகு பண்டியரின் செல்வாக்குள்ள பொலநறுவையில் ஆட்சி செய்வதை விரும்பாத சிங்களப் பிரதானிகள் முதலாம் புவனேகபாகுவின் மகன் 3-ஆம் புவனேகபாகுவின் பக்கம் சார்ந்தனர். குருநாகலையில் தங்கியிருந்த 3-ஆம் புவனேகபாகு பொலன்னறுவையில் ஆட்சி செலுத்திய போது 3-ஆம் பராக்கிரமபாகுமீது படையெடுத்து அவனைத் தோற்கடித்தான். இச்சம்பவம் சுமார் 1293 இல் நடைபெற்றிருக்கவேண்டும். இவன் தந்த தாதுவையும் கைப்பற்றி குருநாகலையில் மீண்டும் ஆட்சியைத் தொடங்கினான். இவன் ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். இலங்கையின் தலைநகர் முதன்முதல் ஈரவலப் பிரதேசத்தில் அமைந்தது இவனது ஆட்சிக்காலத்தின் சிறப்பம்சம், ஆண்டுதோறும் உபசம்பத விழாவை நடத்தியமையாகும்.

அடுத்து இவனது மகன் 4-ம் பராக்கிரமபாகு ஆட்சிக் காலம் சமயத்திற்கும், சிங்கள இலக்கியத்திற்கும் புத்துயிர் அளித்த காலமாகும். இவனுடைய காலத்தில் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டமையால் பண்டித பராக்கிரமபாகு என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. நாரன் பத்த கல் வெட்டு தமிழ் படையெடுப்பொன்று நடந்ததாகக் கூறுகிறது. இவனது ஆட்சிக்காலம் 1302-

1326 வரையாகும். இவனது ஆட்சியுடன் தம்ப தெனியா ஆட்சியின் மரபும் முடிவுற்ற தெனலாம். ஆரியச் சக்கரவத்தியின் தலைமையிலான ஆட்சி யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் நடைபெற்றது. இவன் சிங்கள அரசனுடன் படையெடுக்குமளவிற்கு பலமிக்கவனாகத் திகழ்ந்தான். இவனுக்கு தென்னிலங்கை ஆட்சியாளர்கள் திறை செலுத்தியுள்ளனர். அல்லது குருநாகலை அத்துகல் புரய எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

கம்பளை

கம்பளையை இராச்தானியாக்கியோர் வேறொரு சிங்கள அரச மரபினராவர். இந் நகர் 1341-ஆம் ஆண்டிற்கு பின்பே தலைநகராக்கப்பட்டது. இதனைத் தலைநகராக்கி அரசாண்ட மன்னன் 4-ஆம் புலனே பாகுவாகும். இவன் 5-ம் விஜயபாகுவின் (குருநாகலை அரசன்) மகனாவான். இவனது ஆட்சியின் சிறப்பு சமயத் தொண்டாகும். பௌத்த சங்கத்தை தூய்மைப் படுத்தினான். லங்காநிலக, விகாரை, கடல தெனியா விகாரை இவனால் கட்டப்பெற்றன. அடுத்து 5-ம் விக்கிரமபாகு 1356-1374 வரை ஆட்சி செய்தான். இவனது ஆட்சியின் போது யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச் சக்கரவர்த்தி சிங்கள இராச்சியத்தின் மீது படையெடுத்தான். இப் படையெடுப்பை 3-ம் விக்கிரம பாகுவால் முறியடிக்கமுடியவில்லை ரயிகமையில் அதிகாரம் பெற்றிருந்த நிலங்க அழகக்கோனாரே ஆரியச் சக்கரவர்த்தியை முறியடித்து வெற்றி பெற்றவன்.

இறைகம

கம்பளையில் 4-ஆம் புலனேகபாகு ஆட்சி செய்த காலத்தில் 5-ஆம் பராக்கிரமபாகு டெடிகமை ஆட்சி பற்றித் தெளிவாககுறிப்புக்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை இறைகமாவில் அழகேஸ்வரன் என்ற பிரதானி அதிகாரம் பெற்று தானே ஆட்சியாளனானான். இவன்

கேரள நாட்டைச் சேர்ந்தவன். கம்பளை அரசர் கேரளத்துடன் கொண்ட திருமணத் தொடர்பால் இவர்கள் இலங்கையில் ஆதிக்கம் பெற்றிருக்கலாம் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளை முறிட்டிக்க ஸ்ரீ ஜபவர்த்தன புரவில் அளகக்கோனார் கோட்டை ஒன்றை அமைத்தான். ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆதிக்கத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தான். 115 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 20-ஆம் ஆண்டுகளாக ஆட்சி செய்தான். இவன்பின் குமார அழகேஸ்வரன் ஆட்சி செய்தான். அப்போது வீர அழகேஸ்வரன் ஆட்சியைக்கைப்பற்றினான் இவன் 1495-இல் இலங்கை வந்த சீனத் தூதுக்குழுவை அவமதித்தமையால் 1411 அளவில் சீனப் படையெடுப்பு இலங்கையில் நடைபெற்றது. வீர அழகேஸ்வரன் சிறைபிடிக்கப்பட்டு சீனாவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டான்.

கோட்டை

இந்நகரை 6-ஆம் பராக்கிரமபாகு தலை நகர மாக்கினான். இவனது அரசமரபு பற்றிப் பல அபிப்பிராயங்கள் கூறப்படுவதால் திட்டவாட்டமாக இவனது இளமைக்கால வரலாற்றைக் கூறமுடியாதுள்ளது இவனது ஆட்சி றைகமவில் தோன்றி கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவன் 5-ஆம் விஜயபாகுவின் பரம்பரையின் வழித் தோன்றல் எனவும் கூறப்படுகிறது இவனது முடிசூட்டுவிழா 1412-இல் றைகமவில் நடைபெற்றது. 1467-வரை ஆட்சி செய்துள்ளான். அழகேஸ்வரன் அமைத்த கோட்டையில் தனது ஆட்சியை ஆரம்பித்திருக்கலாம் காரணம் கறுவா விளையும் பிரதேசம் என்பதாலும் அரண் நிறைந்த கோட்டை இருந்தமையாலுமாகும் இவனது ஆட்சி காலம் சிங்கள நாகரிகத்தின் இறுதிப் புகழ் பூத்த காலம் என வர்ணிக்கப்படுகிறது. இலங்கையை ஒன்று படுத்தி ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்ட சிங்கள மன்னனும்

இவனேயாவான். இவன் சீன அரசனுக்கு முதலில் திறைசெலுத்துவம் அரசனாக இருந்து பின்னர் தனது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்தியவன். இவன் யாழ்ப்பாண அரசனையும் வன்னித் தலைவர்களையும் தன் ஆனையை ஏற்கச் செய்தான். யாழ்ப்பாண இராச்சியம் இவனது வளர்ப்பு மகன் சப்புமல் குமரயாவினால் கைப்பற்றப்பட்டது. இந்தியாவில் விஜய நகரப் போரகூடன் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தான்.

இவனது ஆட்சியின் பெருமைக்குரிய சம்பவம் கம்பளை மன்னர்களை கதிசலங்க வைத்த யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை வெற்றி கொண்ட மையாகும். இவனது ஆட்சியில் பௌத்தமும் இலக்கியமும் வளர்ச்சி பெற்றன. பொருளியல் துறையிலும் பெரும் பணியாற்றியுள்ளான். 1467 இல் 6 ஆம் பராக்கிரமபாகுவின் பின் பேரன் ஐய வீரபராக்கிரமபாகு அரசனானான் 1469 வரை ஆட்சி செய்தான். இதனை விரும்பாத சப்புமல் குமரையால ஐயவீர பராக்கிரமபாகுவைக் கொண்டு 6 ஆம் புவனேகபாகு என்ற பெயருடன் கோட்டையின் அரசனானான். இவன் பின் இவன் மகன் 7 ஆம் பராக்கிரமபாகு அரசனான போது 6 ஆம் புவனேகபாகுவின் சகோதரன் சுப்புலுக் குமரயா அவனை நீக்கி வீரபராக்கிரமபாகு என்ற பெயரில் அரசனானான் இவன் 1484-1509 வரை அரசனாக விருந்தான்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம்

சப்புமல் குமரயா என்புசெல்பகப் பெருமாளின் ஆட்சியின் பின் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் சுதந்திர மடைந்தது. சப்புமல் குமரயா கோட்டையைக் கைப்பற்றி 6 ஆம் புவனேகபாகு என்ற பெயரில் ஆட்சி செய்தபோது சிங்களப் புரட்சி அவனது ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட பல இடங்களில் நாடபெற்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி யாழ்ப்பாணத்தைப் பரி

பாலித்த விஜயபாகு மீது தென்னிந்தியாவிற்கு தப்பி யோடியிருந்த கனகசூரியசிங்கை ஆரியன் படையெடுத்தான். இப்படையெடுப்பில் கனகசூரியன் வெற்றி பெற்றான். 1467 இல் இப்படையெடுப்பு நடைபெற்றது. அப்போது யாழ்ப்பாணத்தின் தலை நகர் நல்லூராகும். இவன் பின் இவன் மகன் பரராஜ சேகரன் 1478 - 1519 வரை ஆட்சி செய்தான். இவன் நல்லூரில் பல கோயில்களைக் கட்டியுள்ளான். சட்டநாதர் கோயில், கைலாச நாதர் கோயில், வெயிலுசந்த பிள்ளையார் கோயில், வீரமாகாளி அம்மன் கோயில் என்பன இவனால் கட்டப்பெற்ற கோயில்களாகும். யமுனாரி எனப்படும், ஏரியும் இவனால் அமைக்கப் பட்டதாகும். தமிழ்மொழியை வளர்க்க தமிழ்ச் சங்கமொன்றும் இவனால் நிறுவப்பட்டது. இவன் காலத்தில் இரகுவம்சம் தமிழில் அரசகேசரியால் பாடப் பெற்றது. பரராஜசேகரன் உலா என்ற நூல் இக்காலத்தில் பாடப் பெற்றிருக்கலாமென்பாரும் உளர். இவ்வாறு யாழ்ப்பாண அரசு மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று போர்த்துக் கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றும் வரை சுதந்திர அரசாகத் திகழ்ந்தது. சைவமும், தமிழும் பேணிப் பாதுகாக்கப் பட்ட இராச்சியம் இதுவாகும்.

கண்டி இராச்சியம்

கோட்டையரசன் 6 ஆம் புவனேசுபாகு வின் காலத்தில் உடரட்ட என அழைக்கப்படும் மலைப் பிரதேசம் சுதந்திர இராச்சியமாகியது. விக்கிரமபாகு என்ற அரசனே இதனைத் தனி இராச்சியமாக்கிய பெருமைக் குரியவன்.

இதன் தலைநகர் செங்கடகலையாகும். 6 ஆம் புவனேக பாகு காலத்தில் கலகம் செய்த ஏழு கோறளைப் பிரதானிகள் இக் கண்டியரசனின் ஆணையை ஏற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இக்கண்டி இராச்சியத்தைப் பிரித்தானியர் 1815 இல் கைப்பற்றும் வரை சுதந்திர இராச்சியமாகவே திகழ்ந்துள்ளது கண்டி இராச்சியம், வாசனைத் திரவியங்கள் கிடைக்கும் செல்வம் நிறைந்த பிரதேசம் மட்டு மன்றி பௌத்த சமயம் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்ட பிரதேசமுமாகும்.

சமூக அரசியல் நிறுவனங்கள் கி. பி. 15ம் நூற்றாண்டு வரை.

சமூக அமைப்பு

புரதான இலங்கையின் சமூக அமைப்பு சிக்கலானதாக இருக்கவில்லை. கி. பி. 15ம் ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட அநுராதபுரக்காலத்திலும், பொலன்னறுவைக்காலத்திலும் கிராமிய சமூகம் முதன்மை பெற்றிருந்தது. நீர்ப்பாசனக் குளங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட கிராமிய சமூகமாக விளங்கியது.

இக்கிராமிய சமூகத்தில் தொழில்கள் பல்வேறு தரங்களாக வகுக்கப்பட்டிருந்தன. போக்குவரத்து வசதிகளும், கொண்டு செல்லல் சாதன வசதிகளும் குறைவாக இருந்த அக்காலத்தில், கிராமங்கள்தம் சுய தேவைப்பூர்த்தி செய்து கொள்வனவாக இருந்தன. தன்னிறைவுப் பொருளாதாரம் அக் கிராமங்களில் காணப்பட்டது. கிராமங்கள் தமக்கிடையே பொருள் பண்டமாற்று நடவடிக்கைகளில் ஓரளவு ஈடுபட்டிருந்தன. தமது கிராமத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து, மேலதிகமாகவுள்ள உற்பத்திப் பொருட்களை அக்கிராம உற்பத்திப் பொருட்களுடன் பண்டமாற்றுச் செய்து கொண்டனர். எனினும், வரையறுக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு வர்த்தகம் நிறுவியது என்பது மறுப்பதற்கு இல்லை.

குடும்பமே சமுதாயத்தின் அடிப்படையாக இருந்தது. பலகுடும்பங்கள் சேர்ந்ததினால் கிராமம் உருவாகியது. கிராமிய மக்கள் பற்பல தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். இவர்களது தொழில் முறைகள் பெரும்பாலும் இந்திய மக்களது தொழில் முறைகளையும்

பழக்க வழக்கங்களையும் ஒத்திருந்தன. பிராமணர், சத்திரியர், சூத்திரர் போன்ற வர்ணபேதங்கள் இலங்கையின் புராதன சமூக அமைப்பில் முக்கியம் பெறவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட குலபேதங்கள் காணப்பட்டன. நெசவாளர், கன்னார், கம்மாளர் முதலான தொழில் வினைஞர் மூலம் கிராமத்தின் முக்கிய தொழில்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. பித்தளை வேலையும், இரும்பு வேலையும் பரவலாக நடைபெற்றன. தச்சுத் தொழிலில் ஈடுபட்டோர் இருந்தனர். ஒரே தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்தோர் தம்மிடையே விவாகங்களை ஒழுங்கு செய்து கொண்டனர்,

விவசாயமே மக்களின் பிரதான தொழிலாக விருந்தது. நெல், குரக்கன், சாமை தினை முதலான தானியங்களும், உளுந்து, எள், பயறு, காய்கறி என்பனவும் செய்கை பண்ணப்பட்டன. தேங்காய், பழவகைகள் என்பன மக்களால் உணவுப் பொருட்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. பல்வகை இறைச்சி, மீன் உண்பவர்களாக மக்கள் இன்று போல இருந்தனர். வெற்றிலை, பாக்கு உண்ணல் புராதன வழக்கமாக விருந்தது.

மத்திய நிருவாகம்

அனுராதபுரக் காலத்திலும், பொல்லன்றுவைக் காலத்திலும் அரசன் என்பானே நாட்டை ஆண்டான். அக்காலத்தில் முடியாட்சி முறைபே நிலவியது. எல்லா அதிகாரங்களையும் அரசன் கொண்டிருந்தான். நிருவாகம், நீதி ஆகிய இருதுறைகளும் அரசனிடமிருந்தன. அவனே பாடத் தலைவனாகவும் விளங்கினான். அவனுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு ஒரு சபை இருந்துள்ளது. சேனாதிபதி, புரோகிதர், களஞ்சியப் பொறுப்பாளர், பிரதான செயலாளர் என்போர்

இச்சபையில் இருந்து ஆலோசனை வழங்கினர். இச்சபை 'எக்தென' அல்லது 'ஏகஸ்தான' எனப்பட்டது

பொதுமக்களின் நன்மை கருதியே அரசர் பொதுவாக ஆட்சி செய்தனர். மக்களைப் பாதுகாத்தல், சமயத்தைப்பேணல், நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைத்தல் முதலான பணிகளில் அரசர்கள் ஈடுபட்டனர்.

பல்வேறு பதவியணிகள் அக்கால ஆட்சி முறையில் இருந்தன. சேனாதிபதி, குடைபிடிப்பாளர் (ஐத்தக்காஹக்க), வளேந்துநர் (அசிக்காஹக்க) செயலாளர் (மஹலேனா) முதலான பதவியணிகள் புராதன காலத்தில் இருந்தன.

பிரதேச நிருவாகம்

அனுராதபுரக் காலத்தில் அனுராதபுர இராச்சியமானது, இராசரட்டை, உருகுணுரட்டை, மலயரட்டை, தக்கினதேசம் எனப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. நான்கு நிர்வாக அலகுகளாக அவை விளங்கின. தக்கினதேசமானது மாயாரட்டை எனவும் அழைக்கப்பட்டது தக்கினதேசத்தை யுவராஜன் எனப்பட்ட முடிக்குரிய இளவரசன் நிருவகித்தான். அவனை மகாதிபாத என்றும் மாப்பா என்றும் அழைத்தனர். உருகுணுரட்டையை நிருவகித்த யுவராசனை 'ஆதிபாத' என அழைத்தனர்.

கிராம நிருவாகம்

கிராமநிருவாகம் நாட்டின் நிருவாக அமைப்பின் அடிமட்டத்தில் இருந்தது. இலங்கையின் மிகச்சிறிய நிருவாக அலகு கிராமம் ஆகும். ஒவ்வொரு கிராமத்தின் அலுவல்களையும் கவனிப்பதற்கு 'கம்சபா' எனப்பட்ட கிராமசபை இருந்தது. இதன் தலைவராக

‘கம்லத்தா’ அல்லது ‘கமிக்க’ என்னும் பதவியணி படைத்தவர் விளங்கினார். கம்சபா என்னும் கிராம சபையில் கிராமத்தைச் சேர்ந்த முதியவர்கள் பலர் அங்கம் வகித்தனர்.

கிராமத்தின் அமைதியப் பேணுதல், கிராமத்தின் பொது நன்மைக்காக ஆவன செய்தல், வரி சேகரித்தல், அரச சேவை செய்தல், அரச சேவைகளுக்கும் கொடுப்பனவு வழங்கல் எனும் கடமைகளைக் கம்சபா ஆற்றியது. எளிமையான குடியாட்சித் தத்துவம் இக்கிராமிய ஆட்சியில் இருந்தது.

தனித்தனிக் கிராமங்கள், பிரதேச மட்டத்திற்கு விரிந்தன. பத்துக் கிராமங்கள் ஒன்று சேர்ந்த நிருவாக அலகிற்கு தசகம (பத்துக்கிராமம்) என்று பெயர். பல தசகமக்கள் சேர்ந்த நிருவாக அலகிற்கு ‘ஜனபத’ என்று பெயர். பல ஜனபதக்கள் சேர்ந்த நிருவாக அலகிற்கு ‘மண்டல’ என்று பெயர். ஒவ்வொரு மண்டலத்தையும் ‘மண்டலிக்’ என்பான் நிருவகித்தான். பல மண்டலங்கள் சேர்ந்து ‘ரட்டை’களாகின. இவற்றை யுவராஜாக்கள் நிருவகித்தனர். எனவே, புராதன ஆட்சிமுறை இலங்கையில் மிகச் சிறப்பாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தது எனலாம்.

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

சமூகக்கல்வி - வரலாறு

நூல்கள்

- ❊ சமூகக்கல்வி குறிப்புகள்
ஆண்டு: 7, 8, 9, 10.
- ❊ வரலாறு (முதிய பாடத் திட்டம்)
ஆண்டு: 6, 7, 8, 9, 10, 11.
- ❊ சமூகக்கல்வி வரலாறு பரிந்துரைகள்
ஆண்டு: 6, 7, 8, 9, 10, 11.
- ❊ சமூகக்கல்வி பாடவேலை
ஆண்டு: 10.
- ❊ தேசப்படித் தொகுதி
- ❊ Latest Map of WORLD
- ❊ Latest Map of Sri Lanka.

சிறப்பிப்பாளர்:

கமலம் மதிய்யகம்.

82, பிறவுன் வீதி.

தீரவிப்பு: யாழ்ப்பாணம்.